

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ การตอบปริศนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามภาคและเพศ ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์คือ คะแนนจากผลการสอบปริศนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 4 ภาค ภาคละ 200 คน แบ่งเป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน ต่อหนึ่งภาค รวม 800 คน ค่ายแบบทดสอบปริศนา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้คะแนนความสามารถในการตอบข้อสอบปริศนาโดยเฉลี่ยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการตอบข้อสอบเกี่ยวกับปริศนาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละภาค

ภาค เพศ	เขตภาคกลาง	เขตภาคเหนือ	เขตภาคอีสาน	เขตภาคใต้
ชาย	27.78	49.21	38.42	31.59
หญิง	24.79	61.37	65.82	47.37
รวม	52.57	110.58	104.24	78.94

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการตอบปริศนาของนักเรียน โรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามภาคและเพศ ดังที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบปริศนาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลแยกออกเป็น 8 กลุ่ม (Cells) คือ

1. กลุ่มนักเรียนชายในเขตภาคกลาง
2. กลุ่มนักเรียนหญิงในเขตภาคกลาง
3. กลุ่มนักเรียนชายในเขตภาคเหนือ
4. กลุ่มนักเรียนหญิงในเขตภาคเหนือ

5. กลุ่มนักเรียนชายในเขตภาคอีสาน
6. กลุ่มนักเรียนหญิงในเขตภาคอีสาน
7. กลุ่มนักเรียนชายในเขตภาคใต้
8. กลุ่มนักเรียนหญิงในเขตภาคใต้

แล้วนำมาทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - way Analysis of Variance) สรุปผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนความสามารถในการตอบปริศนาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของทุกภาค

Source of Variation	df.	SS	MS= $\frac{SS}{df}$	F
ระหว่างกลุ่ม (Among Cells)	7	18663.0977		
ระหว่างเพศ (Among rows)	1	3260.1752	3260.1752	.0048
ระหว่างภาค (Among Columns)	3	8394.4827	2798.1609	.0041
ปฏิกริยาร่วมกัน (Interaction)	792	7008.4398	8.8490	.0000
ภายในกลุ่ม (Within Cells)	3	2033185.7700	677728.5900	
ทั้งหมด (Total)	799	2051848.8677		

จากตารางจะเห็นว่าค่า F ทุกค่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า

1. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละภาคมีความสามารถการตอบปริศนาไม่แตกต่างกัน
2. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชายกับหญิงรวมทุกภาคมีความสามารถในการตอบปริศนาไม่แตกต่างกัน

นำคะแนนที่ได้จากการหาคำร้อยละของการเลือกตอบระหว่างข้อสอบที่ตอบถูก เพราะทราบคำตอบมาก่อนกับไม่ทราบคำตอบมาก่อน มาเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทั้งคู่ และเนื่องจากลักษณะของการตั้งคำถามในปรินา เป็นที่เข้าใจของเด็กพอสมควร ฉะนั้นผลการเปรียบเทียบคำร้อยละก็จะเห็นได้ชัดเจนว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของทุกภาคทั้งชายและหญิง ตอบปรินาถูกต้อง โดยไม่ทราบคำตอบมาก่อนเป็นส่วนใหญ่ มีบางปรินาเท่านั้นที่ลักษณะของการตั้งคำถามค่อนข้างยาก นักเรียนจึงตอบปรินาบางข้อถูกต้อง เพราะทราบคำตอบมาก่อนมากกว่าจะตอบถูกเพราะไม่ทราบคำตอบมาก่อน แต่ก็มีจำนวนน้อยมาก ดังตารางในภาคผนวก

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดมีสิ่งที่น่าสนใจเกิดขึ้น

โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลชายและหญิง มีความสามารถในการตอบปรินาไม่แตกต่างกัน ปรินาของไทย เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง และเพศไม่มีส่วนสำคัญต่อความสามารถในการตอบปรินา

โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลในแต่ละภาค มีความสามารถในการตอบปรินาไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกันข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น ผลการวิจัยทั้งสองประการ ย่อมแสดงให้เห็นว่า ปรินาพื้นเมืองของไทย ยังคงมีบทบาทสำคัญต่อเด็กไทยในปัจจุบัน และความแตกต่างกันทางด้านสิ่งแวดล้อมและประเพณีของแต่ละภาค ไม่มีความสำคัญต่อการตอบปรินา ทำให้เป็นที่เข้าใจต่อไปว่า ถ้าจะใช้ปรินาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมสอนภาษา ก็เป็นสิ่งที่เป็นอย่างยิ่ง จะเป็นการฝึกให้นักเรียนมีปฏิภาณแตกฉานในการตีความเชิงอุปมาอุปมัย เช่นในภาษาของวรรณคดี เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยสร้างเสริมจินตนาการในการใช้ภาษาของนักเรียนเองด้วย เพราะปกติในการใช้ภาษาให้เป็นที่เข้าใจนั้น จำเป็นต้องมีการขยายความ ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการเปรียบเทียบ ยกอุปมาอุปมัย ยกอุทาหรณ์อยู่เนื่อง ๆ

ประการสุดท้าย ในจำนวนคำตอบที่มีผู้ตอบได้ถูกต้อง เป็นคำตอบที่เกิดจากการ

เรียนรู้ทางประเพณีน้อยกว่าคำตอบที่เกิดจากปฏิภาณ นับว่าตรงกันข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในฐานะที่นักเรียนพยายามตอบโดยปฏิภาณถูกต้อง ก็แสดงให้เห็นว่า ลักษณะของการตั้งคำถามในปริศนาพื้นเมือง เป็นที่เข้าใจของเด็กพอสมควร ฉะนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า ถ้าจะนำปริศนามาประกอบกิจกรรม หรือ ฝึกปฏิภาณของเด็กก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย